

[Fisker.]

maa vende os mod denne Opfattelse. Vi maa principielt gaa imod Skatteomlægninger af den Art, som vi her stilles overfor, fordi vi anser det for overordentlig uheldigt, ja, for at være i allerhøjeste Grad skadeligt for det arbejdende Samfund, om den Tendens, der bærer Lovforslaget, værnes og lovfæstes.

I Princippet og i Virkningerne er Lovforslaget en direkte Fortsættelse af den Lovgivning, som medførte Hartkornsskatternes Bortfald og Afløsning af Tienden, og der er formentlig nu ingen, der tvivler om, at den Gevinst for de daværende Ejendomsbesiddere, som blev Frugten af disse Skatteomlægninger, for længst har bundfældet sig i Form af højere Jordpriser og dermed forbunden Gældsstiftelse. Der er for mig heller ingen Tvivl om, at den øjeblikkelige Fordel, der her søges skaffet Grundejerne, bliver kapitaliseret ved det første Ejer-skitte og paaført de nye Ejere som en forøget Rentebyrde, idet en højere Jordpris jo uvægerlig vil medføre en større Gældsbyrde.

Ingen udover en Kreds af øjeblikkelige Ejere og Kapitalmagten er interesseret i denne Omlægning. Samfundet er det ikke, Skatteyderne heller ikke og Ungdommen, de kommende Ejere og Brugere, naturligvis allermindst. Hver Øre, som i Form af Skat gaar ind i den offentlige Husholdning, er, selv om der kan være stærkt delte Meninger om Indtægternes Anvendelse, dog for Skatteyderne langt bedre placeret end det uhyre Beløb, der Aar efter Aar af udenlandske Obligationsejere suges ud af Landet og Omsætningen uden i nogen Form at komme hverken Debitorer eller andre til gode.

Jeg maa derfor stærkt beklage, at Regeringen har ment det forsvarligt i Tider som disse, hvor Adgangen til Erhverv og Jord er vanskeligere end nogen Sinde, at søge gennemført en Lovgivning, der kun kan bidrage til at øge disse Vanskeligheder. En umiddelbar Følge af den Lettelse, der her foreslaas, vil jo være en Stigning af Jordprisen, og den Ungdom, der i Øjeblikket søger efter Erhvervsmuligheder, den Ungdom, der vokser op paa Landet og finder stængede Døre næsten overalt, hvor den banker paa, vil faa endnu større Vanskeligheder ved at finde Erhvervsmuligheder, hvis dette Lovforslag vedtages.

Kapitalens Chancer vil ved Lovforslagets Vedtagelse blive forøget. Der er ingen Tvivl om, at der bliver Lejlighed for Kapitalen til at placere nye Prioriteter i den danske Jord. Og jeg vil gerne føje til, at for mange af de nuværende Ejendomsbesiddere, som har meget yderligt hæn-

gende Prioriteter, vil en saadan Omlægning betyde, at man sikrer de Prioriteter, der hænger længst ude, i hvert Fald gør dem mere sikre, end de er nu. Jeg gør opmærksom herpaa, fordi det forekommer mig, at de Vanskeligheder, som herved vil skabes, i høj Grad vil bidrage til at forøge den nuværende Mangel paa Erhvervsmuligheder og betryggende Arbejdsvilkaar.

Jeg føler mig ogsaa overbevist om, at det ikke alene bliver fra mit Parti, den højtærede Minister vil møde Beklagelse over dette Lovforslags Fremsettelse; vil han spørge sig for hos vort Lands mange Tusinde smaa Jordbrugere, vil han møde den paa ny. Disse Mennesker er fuldt vidende om, hvad Følgerne vil blive af en Skattepolitik, der har til Formaal at formindske de offentlige Prioriteter i fast Ejendom og forøge den personlige Beskatning. Disse Mennesker er fremdeles — det viser deres Udtalelser paa Sendemandsmøder, Amtsmøder og lignende — ganske enige i den Betragtning, som et saa fremtrædende Medlem af Tinget som det ærede Medlem Hr. Pinholt for en 12—14 Aar siden gjorde gældende, da han med Styrke hævdede, at man skulde være varsom med at lette Ejendomsskatterne, hvis dette vilde medføre Forøgelse af de personlige Skatter. Hos de smaa Jordbrugere kan Ministeren ikke vente nogen Anerkendelse for sit Initiativ, men selvfølgelig kan han til Gengæld vente en saa meget mere varm og hjertelig Tak fra Godsbesidderne, vort Lands Herremænd og de store Jordbrugere. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke den konservative Ordfører om lidt herfra vil udtale sig overordentlig anerkendende og paaskønnende overfor den højtærede Minister.

Lovforslaget motiveres, som det ogsaa er nævnt af Venstres ærede Ordfører, med en Henviisning til den stærke Stigning i Amtsskatterne, og selvfølgelig kan man ikke nægte, at Amtsskatterne saavel som alle andre Skatter i den sidste halve Snes Aar er gaaet stærkt i Vejret. Det er rigtigt, at Skattetrykket nu føles haardere end før, selv om det i langt højere Grad er Landbrugets mere end fordoblede Gældsbyrde, end det er Skatterne, der foraarsager Vanskelighederne dér. Men jeg har den Følelse, at man af og til i forskellige Øjemed overdriver Skattevanskelighederne; man er, naar Talen er om Skatter og andre offentlige Afgifter, tilbøjelig til først og fremmest at fæste Opmærksomheden ved de betydeligt større Tal, der nu maa regnes med til disse Posters Afgørelse, og husker ikke altid paa,